

پرسپولیس و مدیرانی که
در قواره‌اش نیستند

قرمز تیره!

آردنالین ۷

توسعه ایرانی

میرزایی:

**قالیباف به دنبال
دلجویی و جلب حمایت
تندروهاست**

سیاست ۲

صاحبان واحدهای مسکونی قیمت
تعیین می‌کنند و به تورم دامن می‌زنند

مالکان از سیاستگذاران مهمترند!

افزایش قیمت مسکن در کلانشهرها، فضای بازار مسکن در حاشیه تهران و شهرهای بزرگ را تحت تاثیر قرار داده است و حالا مالکان واحدهای مسکونی، حتی واحدهایی بی سند به معیاری برای تعیین قیمت مسکن در شهرها تبدیل شده‌اند.

قیمت مسکن در تهران طی سه سال اخیر، یعنی فاصله اسفند ماه سال ۱۳۹۶ تا مهرماه ۱۳۹۹ بیش از ۳۶۸ درصد افزایش یافته است. این رشد عجیب و بی سابقه مسکن را از دسترس طبق متوسط دور کرده و حالا حتی تسهیلات مسکن نیز نمی‌تواند پاسخگوی نیاز طبقه متوسط برای خریداری مسکن باشد. همزمان با رشد بهای مسکن در تهران و شهرهای بزرگ، قیمت اجاره بهای نیز افزایش قابل توجهی را تجربه کرده است و این رشد بی سابقه وضعیت املاک در حاشیه شهرهای بزرگ خصوصاً تهران را افزایش داده است. به عبارت دیگر این افزایش فشاری مضاعف بر طبقه‌ای وارد می‌کند که به دلیل نداشتن قدرت اقتصادی در حاشیه شهرها ساکن شده است و حالا با قیمت چند دهه میلیونی مسکن در این مناطق مواجه است.

همین وضعیت سبب شده است برخی کارشناسان هشدارهایی را نسبت به شکل‌گیری حاشیه‌های جدید و حلیی آبادها در اطراف شهرهای بزرگ بدهند...

چرکه ۳

روحانی در جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا مطرح کرد:

اعمال محدودیت‌های جدید در ۲۵ استان و ۴۶ شهرستان

سیاست ۲

گزارش «توسعه ایرانی» از انتقال آب رودخانه کرج به تهران

بذل و بخشش از کیسه کدام خلیفه؟

شمس صبح

سرریز اعتبارات درمانی درون جیب گشاد پزشکان

کرونا و بی عدالتی نابی برای پرستاران باقی نگذاشته است

دسترنج ۴

نگاهی به سیاست خارجی آینده آمریکا پس از
اعلام نتایج قطعی انتخابات ۲۰۲۰

بازگشت به عصر اوپاما در مقابل انزواگرایی ترامپ

جهان ۵

واکوی چرای اقبال به آیین‌های غربی در کشور

باید از هالووین ترسید؟!

شهر نوشت ۶

پس از درخواست داعش برای حمله به منافع فرانسه؛

ماکرون: کاریکاتورهای توهین آمیز را قبول ندارم!

جهان ۵

جام جم، جاده صاف کن خوانندگان برای
مهاجرت به GEM شده است

تلویزیون و ستاره سازی نوظهوران کم مایه

چهار گاه ۸

گزارش

گزارش «توسعه ایرانی» از انتقال آب رودخانه کرج به تهران

بذل و بخشش از کیسه کدام خلیفه؟

ناز بلامرادی

پاییز امسال جاده چالوس، شاید پاییز ماندگار و بی‌برگشتی باشد و در حافظه تاریخ ثبت شود. در این پاییز زیبا، در همه‌همه و از دحام تبلیغات رسانه‌ای و نور فلاش‌ها و لنزهای دوربین‌ها، پروژه‌ای افتتاح شد که چون قاتلی سرسخت و بی‌رحم، کمر به قتل طبیعت بسته است. صحبت از افتتاح پروژه انتقال آب رودخانه کرج برای تامین آب شرب تهران است؛ پروژه‌ای که درختان آزاد و بلند سرو، و سپیدار و چناران را به خاک می‌اندازد و حاشیه رودخانه را به زمینی خشک و بی‌بار تبدیل می‌کند. این پروژه در حالی افتتاح شد که صدای اعتراض فعالان محیط زیست کرج در گلو ماند و لایه‌های بویایی‌های متعدد سمن‌ها یا همان تشکل‌های زیست محیطی استان راه به جایی نبرد.

لایه‌ها و لایه‌های نامی‌نماینده‌گان فعلی کرج در مجلس و بیانیه اعتراضی فدراسیون کوهنوردی نیز که به امضای همه کوهنوردان البرزی رسید، تغییری حتی در روند اجرای این پروژه باقی‌نگذارد. انتقال سهم حداکثری حق‌آبه رودخانه کرج به تهران و سهم اندک باغات و زمین‌های کشاورزی البرز از این حق‌آبه، مرگ حتمی و زود هنگام اکوسیستم منطقه و طبیعت و محیط زیست حاشیه رودخانه کرج و اراضی مجاور آن را در پی خواهد داشت.

دور نیست که از طبیعت آزاد و پر بار پایین دست سد کرج تنها تصویری چند به یادگار بماند. اکنون نفس‌های البرز به شماره افتاده است.

با اجرای این پروژه آیا از طبیعت زیبای جاده چالوس که بنا بود در فهرست آثار ملی ثبت شود چیزی به جامی ماند؟ آیا می‌توان امیدوار بود که در آینده نه‌چندان دور هنوز هم مسیر پایین دست سد کرج مقصد گردشگران بومی و شهرهای همجوار باشد؛ بر سر باغداران و کشاورزان بومی و بومیانی که در آمدشان از قبیل گردشگری بود چه می‌آید؟ تاریخ، خود به این پرسش‌ها به درستی پاسخ خواهد داد.

جنبره پایتخت بر منابع آبی کرج

انتقال آب رودخانه کرج به تهران در تاریخ ریشه دارد. این اولین باری نیست که کرج بار کم آبی و سوء مدیریت پایتخت را بر دوش می‌کشد.

از ۱۷۰ سال پیش، یعنی از زمان حکومت محمد شاه قاجار تا به امروز، هر بار که تهران تشنه شد، مسئولان وقت دست به

را جمع می‌کنند و پربار تر! به شهری دیگر می‌روند، لانه‌ها به روند تصویب و اجرای پروژه‌ها می‌برند؟

در پروژه انتقال آب رودخانه کرج به تهران نیز بی تفاوتی و عدم پیگیری مسئولان وقت نسبت به آثار مخرب زیست محیطی، کاملاً مشهود است.

برزو کلاتری، از فعالان منتقد در پروژه مذکور که خود نیز ساکن جاده چالوس است به «توسعه ایرانی» می‌گوید: «حتی نمی‌توان فاجعه‌ای را که در انتظار رود زیبای چند هزار ساله کرج است، تصور کرد. تاریخ البرز تا بید نام مدیران البرز را به یاد خواهد داشت و آنها را خواهد بخشید. نمایندگان مجلس در دوره‌های مختلف مدیران نالایق را به البرز تحمیل کردند. آیندگان باید بدانند که ما برای توقف اجرای این پروژه تلاش کردیم، اما مسئولین امر همراهی نکردند و دست آخر آن شد که نیاید می‌شد.»

انتقال رودخانه، جنگل را بیابان می‌کند!

گمانه‌زنی‌ها حکایت از آن دارد که از منظر زیست محیطی، انتقال تونلی آب رودخانه کرج از پایین دست سد امیر کبیر، منجر به خشک شدن ۲۵ کیلومتر از مسیر رودخانه خواهد شد و خشک شدن این ۲۵ کیلومتر به معنای از بین رفتن حجم وسیعی از باغات و مزارع است و آثار سوء زیادی به دنبال خواهد داشت. تضعیف سفره‌های آب زیر زمینی، فرونشست خاک، تخریب پوشش گیاهی منطقه، تهدید حیات برخی گونه‌های جانوری و آثار سوء بر اکوسیستم منطقه، از جمله مواردی است که از تهدیدهای زیست محیطی این پروژه به شمار می‌رود.

سعید کاراندیش، پزشک متولد جاده چالوس با تأکید بر مدیریت ناکارآمد منابع آبی در کشور، در این مورد به «توسعه ایرانی» می‌گوید: «از تبعات میان مدت انتقال آب رودخانه کرج به تهران تبدیل این رود زلال زیبا به یک مرداب و مرگ صدها گونه گیاهی و جانوری وابسته به آن است. سرنوشت انگیزی که قبال برای زاینده‌رود رقم خورد. در تهران می‌توان مانند سایر شهرهای مدرن جهان با استفاده از روش‌های مدرن، آب مورد نیاز برای صنعت و آبیاری در رختان را از بازیافت آب پسماند

تامین و با این روش از هدر رفتن میلیاردها لیتر آب قابل شرب جلوگیری کرد. در تاریخ جهان بی سابقه است که رود طبیعی در این حد زیبا و شگفت‌انگیز را این چنین بی‌رحمانه، قربانی بی‌مبالاتی مدیران شود.»

حق‌آبه، مطالبه‌ای بی‌پاسخ

حق‌آبه به زبان ساده یعنی حق یک کاربر یا مصرف‌کننده در استفاده از یک منبع آب مثل رودخانه، جویبار، تالاب یا منبع آب زیر زمینی. مهمترین سند تعیین میزان حق آب رودخانه کرج به دوره قاجار و زمان صدارت امیر کبیر بازمی‌گردد. در این سند که هنوز هم دست‌نویس آن موجود است به زیبایی، سهم آب همه ساکنین پایین دست رودخانه، حتی یافت‌آباد و سرخه حصار نیز تعیین شده است و تا سال ۱۳۷۰ نیز تخصیص میزان حق‌آبه از همین سند پیروی کرده و آب شرب و آب مورد نیاز زراعت کشاورزان را به خوبی تامین کرده است.

بر اساس مطالعات وزارت نیرو، میزان حق آب برای رودخانه کرج ۶۴۵ میلیون متر مکعب در سال تعیین شده ولی این رودخانه برای ادامه حیات و زیست بوم نیاز به حق‌آبه‌ای سه برابری دارد.

فردین حکیمی، مدیر کل سازمان حفاظت محیط زیست استان البرز، هفته پیش در گفتگو با ایرنا به این مطلب اشاره کرد که رودخانه کرج از قدیم، یکی از رودخانه‌های مهم حفاظت شده کشور بوده که علاوه بر تامین آب شرب، به لحاظ زیستگاهی نیز دارای اهمیت ویژه است.

این رودخانه به عنوان زیستگاه اصلی ماهی قزل آلی خال قرمز (گونه حمایت شده) تلقی می‌شود لذا تامین حق‌آبه زیست محیطی برای حیات طبیعی رودخانه و آبریزان، کاملاً ضروری است.

حکیمی معتقد است میزان حق‌آبه در نظر گرفته شده، بعنوان حق‌آبه زیست محیطی رودخانه کرج، بر اساس نتایج مطالعات وزارت نیرو بوده که این میزان تخصیص، برای حفظ کیفیت و شرایط زیست محیطی رودخانه مطلوب نبوده و مورد تأیید محیط زیست نیست.

از این رو تأکید سازمان تحت ریاست وی، بازنگری در تخصیص حق‌آبه زیست محیطی است که بر اساس نتایج مطالعات دانشگاه پردیس کشاورزی کرج، در سال ۱۳۹۷، مشخص شده است.

مدیر کل حفاظت محیط زیست استان البرز تأکید دارد که برای تحقق این موضوع مهم و جلوگیری از هر گونه تبعات منفی، باید از طریق سازمان حفاظت محیط زیست، نمایندگان کرج در مجلس شورای اسلامی و سایر مسئولان استانی تلاش شود تا با ارائه راهکارها و روش‌های جایگزین (انتقال بخشی دیگر از آب از طریق آبگیر بیلقان و...) و حق‌آبه مناسب، از خطر احتمالی نابودی رودخانه کرج جلوگیری شود.

لازم به ذکر است نمایندگان کرج در مجلس شورای اسلامی نیز پیگیری موضوع تغییر میزان حق‌آبه رودخانه کرج هستند. علیرضا عباسی، نماینده مردم کرج در مجلس، بر این باور است که مصوبه هیئت وزیران میزان حق‌آبه برای رودخانه کرج را ۲/۴۳ میلیون متر مکعب در نظر گرفته است؛ اما بنا به نظر کارشناسان و متخصصان و همچنین طبق طرح مطالعاتی پژوهشگران، باید ۴/۱۸۱ میلیون متر مکعب به عنوان حق‌آبه زیست محیطی رودخانه کرج در نظر گرفته شود. با این تفاسیر اکنون این پرسش پیش می‌آید، چرا وزارت نیرو در قبال طرح مطالعاتی مبنی بر حق‌آبه رودخانه کرج سکوت کرده است؟

به عقیده نماینده کرج، شورای امنیت ملی، وزارت نیرو را مکلف کرده که آب با کیفیت به تهران برساند و از آن طرف وزارتخانه را مکلف می‌کند که روستاهای حاشیه رودخانه را به شبکه تصفیه‌خانه وصل کند. پس به نظر می‌رسد پایین دست سد کرج در ملاحظات به حساب نیامده است و نگاه شورای امنیت ملی تنها معطوف به تهران بوده است.

همانگونه که از سخنان مسئولان البرز نیز پیداست، حق‌آبه تخصیصی به پایین دست سد کرج، به هیچ وجه کافی نیست. بر اساس مطالعات صورت گرفته، با توجه به قابلیت انتقال آب به میزان ۱۳ متر مکعب در ثانیه، باید ۷ متر مکعب در ثانیه از این حق‌آبه به استان البرز تخصیص داده شود.

در این میان سکوت سنگین وزارت نیرو در تغییر میزان حق‌آبه تخصیص یافته به استان البرز، جای تأمل دارد.

چراغی که به خانه رها بود

در گفتگو با ساکنین روستاها و مناطق پایین دست جاده چالوس مهمترین نکته‌ای که بسیار پررنگ مطرح می‌شود حیات استان البرز زیر سایه سنگین پایتخت است. انگار که فلسفه وجود شهرها و استان‌های همجوار پایتخت، تنها بسیج منابع و امکانات و سرازیر کردن آن به چاه و پیل ملزومات توسعه تهران است.

نسرین فیضی که زادگاهش یکی از روستاهای پایین دست جاده چالوس است، می‌گوید: «چرا نباید منابع و امکانات کرج صرف خود کرج شود؟ چرا در طول تاریخ همیشه نیازها و پیشرفت کرج فدای توسعه تهران شده است؟»

به راستی این بذل و بخشش بی پایان منابع استان البرز به تهران از کیسه کدام خلیفه است؟ اگر دست‌اندرکاران به جای تصمیم‌گیری درباره منابع یک استان تحت عنوان (طرح ملی)، مدیریت صحیح مصرف آب در تهران را در دستور کار خود قرار می‌دادند، قطعاً امروز شاهد نبودیم که سهم البرز از آب رودخانه کرج، استخراج‌های اختصاصی برج‌های شمال شهر تهران را پر کند.